

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรม

เล่าไปเขียนไปชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสงค์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ของ

นางสาว จุฑารัตน์ บุญฤทธิ์

รหัสนักศึกษา 571291321165

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

หัวข้อวิจัย การส่งเสริมทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรม

เล่าไปเขียนไปชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสงค์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้ดำเนินการวิจัย จุฑารัตน์ บุญฤทธิ์

หน่วยงาน การศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปี พ.ศ. 2561

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้ทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมการเล่าไปเขียนไปและเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมเล่าไปเขียนไป การวิจัยในครั้งนี้มีกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสงค์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 23 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้ ศึกษาข้อมูลทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยและนำมาจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเล่าไปเขียนไปจำนวน 4 แผน โดยใช้แบบฝึกการเขียนพร้อมนิทานจำนวน 4 เรื่อง เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป ดำเนินการสร้างแบบประเมินทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็ก การหาคุณภาพที่ใช้ในการทดลอง และดำเนินการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไปกับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยสื่อการสอนแบบทดสอบ จำนวน 1 ชุด มี 8 แผ่น และแผนการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองวิจัยแบบ One – group pretest – posttest design และทดสอบความแตกต่างของตัวแปรโดยใช้การทดสอบ t - test

ผลการวิจัยพบว่า

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป สรุปผลการวิจัยคือ เด็กปฐมวัยอนุบาลชั้นปีที่ 2 มีทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กหลังการจัดกิจกรรมการเล่าไปเขียนไปสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	
สารบัญ	
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก.....	4
นักทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียนของเด็กปฐมวัย.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน.....	6
กิจกรรมการเล่นิทานที่ครูจัด.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นิทาน.....	7
3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	8
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	8
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	8
แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน.....	10
แบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก.....	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	20
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	20
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิจัย.....	21
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
5 ผลการวิจัย.....	26

สรุปผลการวิจัย.....	26
อภิปรายผล.....	26
บรรณานุกรม.....	28
ภาคผนวก.....	29
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าและมั่นคงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากรในชาติเป็นสำคัญ จะต้องเริ่มปลูกฝังให้เด็กตั้งแต่วัยแรกเริ่มของชีวิต ไปจนถึง 6 ขวบซึ่งเป็นวัยที่จะต้องวางรากฐานของการพัฒนา ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้เจริญงอกงามเต็มที่ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างฐานความพร้อมให้แก่เด็กที่จะเติบโตต่อไปในอนาคต (อาจารย์พิกุล ภวภูตานนท์ สุภาวดี หาญเมธี อาจารย์ประชุมพร พรหมสาขา ณ สกลนคร, 2529)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำรัสแก่พสกนิกรชาวไทยเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2542 เรื่องภาษาและการเข้าถึงภาษาดังนี้ “...การศึกษาถ้าไม่พัฒนาการศึกษาประเทศก็อยู่ไม่ได้ ความเข้าใจของบุคคลจะไม่มี ถ้าความเข้าใจของบุคคลไม่มีข้อใดก็ตาม ที่คนไม่เข้าใจคือ สื่อความหมายความคิดไม่ได้ ถ้าไม่มีความรู้ โดยเฉพาะภาษาอันนี้ที่จะต้องแก้ไขที่บอกว่าแก้ไข เพราะรู้อย่างไม่ตี...”

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเห็นว่าพระองค์ให้ความสำคัญกับภาษาในฐานะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้เกิดความรู้ ความคิดเห็นความเข้าใจในวิชาการ และการพัฒนาการศึกษามีความสัมพันธ์กับความอยู่รอดของประเทศชาติ ภาษาจึงนับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้โลกรอบตัวของเด็กตั้งแต่เกิด และเป็นสื่อในการเรียนให้ได้ความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน วิธีการเรียนรู้ภาษาจึงเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา ค้นหาหนทางที่เด็กเรียนรู้แล้วได้ผลดี มีความสุขในการเรียนรู้ จนสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีความหมาย ใช้ภาษาสื่อความเชื่อมโยงกับคนที่เด็กอยู่ใกล้ชิดได้ดีจนถึงระดับที่เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในยุคสารสนเทศนี้ผ่านภาษานั้นเอง (วารสารศึกษาศาสตร์ การส่งเสริมความเข้าใจภาษาของเด็กปฐมวัยโดยผู้ปกครองใช้ชุดกิจกรรม“เล่นกับลูกปลูกภาษา”. 2554)

สภาพการณ์ของการสอนเขียนให้กับเด็กอนุบาลในปัจจุบันพบว่า ครูมักละเลยการสอนเขียน ถ้ามีการสอนเขียน มักสอนแบบเดียวกันกับระดับประถมศึกษา ซึ่งผิดจากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของเด็ก การเล่านิทานเป็นการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กไปในตัวการเล่านิทานให้เด็กฟังบ่อย ๆ จึงเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการเรียนรู้ของเด็กทุกมิติเกิดพลังแห่งจินตนาการและสร้างสรรค์ส่งเสริมการแสดงออก ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพในการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองของเด็ก วิธีการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีอยู่มากมายหลายวิธีเช่น การเล่านิทานปากเปล่าการเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานประกอบภาพ การเล่านิทานประกอบเสียงการเล่านิทานประกอบอุปกรณ์การเล่านิทานประกอบการวาดภาพ การเล่านิทานไม่จบเรื่อง (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2547)

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยพบว่าปัญหาการเขียนในเด็กปฐมวัยวัยนั้นคือ การสอนเขียนให้กับเด็กโดยที่เด็กไม่เข้าใจความหมาย การเขียนของเด็กจะเริ่มจากการได้มองเห็น เด็กควรได้รับการเตรียมความพร้อมในการเขียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กจะได้ฝึกการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และฝึกการ

สร้างความสัมพันธ์ระหว่างมือและตา ซึ่งเป็นทักษะในการเขียน กิจกรรมที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นการเล่านิทานไปพร้อมกับการเขียนเหมือนตัวอักษรคือ กิจกรรมการเล่าไป เขียนไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1 เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้ทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมการเล่าไป เขียนไป
- 2 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมการเล่าไปเขียนไป

สมมุติฐานของการวิจัย

ความพร้อมด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังกิจกรรมการเล่าไป เขียนไป สูงกว่าก่อนได้รับทำกิจกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสงค์จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 23คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสงค์จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 23 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ กิจกรรมการเล่าไปเขียนไป

2.2 ตัวแปรตาม ทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

3. ระยะเวลาในการศึกษาและกิจกรรมที่ใช้ทดลองวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการศึกษา 3 สัปดาห์ วันที่ 3 – 21 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 วันละ 30 นาที รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง ทำการทดลองวิจัยในกิจกรรมเสริมประสบการณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เด็กปฐมวัย** คือ เด็กที่มีอายุตั้งแต่ปฏิสนธิถึง 6 ปีบริบูรณ์ การอบรมและเลี้ยงดูแก่เด็กปฐมวัยมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเด็กวัยนี้ต้องการการเรียนรู้ ในสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ด้าน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดพัฒนาการที่เป็นรากฐานของ บุคลิกภาพ อูบนิสัย และการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ สมอง สติปัญญา ความสามารถ เพราะเด็กในช่วงตั้งแต่ปฏิสนธิในครรภ์แม่จนถึง 4 ปี ระบบประสาทและสมองจะเจริญเติบโตในอัตราสูงสุด (ประมาณ 80 % ของผู้ใหญ่) การอบรมปลูกฝังสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้แก่เด็กปฐมวัยได้เจริญเติบโตเต็มศักยภาพในช่วงอายุนี้ จะเป็นรากฐานที่ดีจะ让他เติบโตเป็นเยาวชนเป็นคนเก่งและคนดีอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

2.กล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง การใช้มือ การหยิบจับ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการที่เด็กจะพัฒนาการ การเขียน การทำงานในชีวิตประจำวัน และการช่วยเหลือตัวเอง

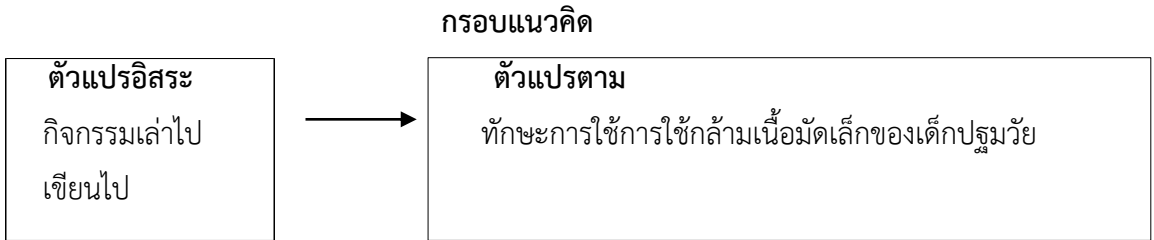
3.นิทานเล่าไปเขียนไป เป็นการเล่านิทานที่ผู้เล่าจะต้องมีประสบการณ์การเล่านิทานแบบปากเปล่าอยู่มากพอสมควร แต่ต้องเพิ่มการวาดรูปในขณะที่เล่าเรื่องราว รูปหรือภาพที่เล่าออกมาอาจสอดคล้องกับเรื่องที่เล่าหรือบางครั้งเมื่อเล่าจบรูปที่วาดจะไม่สอดคล้องกับเรื่องที่เล่าเลยก็ได้คือจะได้ภาพใหม่เกิดขึ้น

ประโยชน์หรือผลที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

- 1 ผลวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึง พัฒนาการด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมเล่าไป เขียนไป
- 2 ผลวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางและประโยชน์ที่จะช่วยให้ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาทักษะด้านการเขียนให้กับเด็กต่อไป

บทที่ 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป” ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

- 1.1 พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย
- 1.2 นักทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียนของเด็กปฐมวัย
- 1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก

2. นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย

- 2.1 รูปแบบการเล่านิทาน
- 2.2 กิจกรรมการเล่านิทานที่ครูจัด
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

1.1 พัฒนาการด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย

ทิสนา เขมมณี ได้แบ่งพฤติกรรมการเขียนตามธรรมชาติของเด็กปฐมวัยออกเป็น 7 ลักษณะดังนี้

1. วาดแทนเขียน เด็กสื่อการคิดโดยใช้การวาดแทนเขียน
2. ชิดเขียนแทนเขียน เด็กพยายามที่จะเขียนหนังสือแบบผู้ใหญ่แต่การเขียนของเด็กคือ

การขีดเขียนในระยะแรกเด็กอาจขีดเขียนไปทั่วหน้ากระดาษอย่างไม่มีระบบต่อมาเด็กจะรู้จักขีดเขียนจากซ้ายไปขวา สิ่งที่ขีดเขียนคล้ายตัวหนังสือมากกว่าภาพ

3. เขียนทำเครื่องหมายคล้ายตัวหนังสือเด็กพยายามเขียนตัวหนังสือบางตัวคล้ายตัวอักษร บางตัวก็ไม่คล้ายตัวอักษรแต่เป็นรูปร่างตัวอักษรที่เด็กคิดขึ้นเอง

4. เขียนตัวอักษรที่รู้จักด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง เด็กอาจเขียนคำที่เขียนได้แล้ว เช่น ชื่อของตัวเองด้วยการสลับที่ตัวอักษรหรืออาจเขียนตัวอักษรสลับ

5. คัดตัวอักษร เด็กอาจคัดลอกตัวอักษรที่เน้นอยู่รอบตัว หรือบอกข้อความที่ต้องการจะเขียนให้ผู้ใหญ่ช่วยเขียนให้แล้วจึงนำไปลอก บางครั้งอาจเป็นการลอกหมดทุกตัว บางครั้งเป็นการลอกเฉพาะคำที่ต้องการไปผสมกับคำที่เขียนได้แล้ว

6. เขียนโดยคิดสะกดขึ้นเอง เด็กจะคิดวิธีสะกดขึ้นเองเมื่อเขาไม่ทราบวิธีสะกดแบบผู้ใหญ่ เช่น เด็กเขียน คม แทนคำว่าดอกไม้

7. เขียนสะกดคำใกล้เคียงหรือเหมือนกับวิธีสะกดของผู้ใหญ่ เช่น เขียนว่า “ขอบคุณคะ” โดยผสมพยัญชนะและสระตามเสียงของคำที่เขาพูดหรือได้ยิน

อิลลิส กระบวนการเขียนของเด็ก ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1. ขั้นก่อนเริ่มการเขียน (Prewriting) ขั้นนี้เป็นการเตรียมความพร้อม ในการเขียนคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเขียน ครูสังเกตได้จากสิ่งที่เด็กมักชอบพูดถึง

2. ขั้นร่าง (Drafting) ขั้นนี้มีความสำคัญมากคือการเปิดโอกาสให้เด็กพูดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาคิด ออกแบบที่จะเขียนและร่างงานเขียน

3. ขั้นแก้ไข (Revising) เป็นขั้นให้เวลาเด็กตัดสินใจแก้ไขงานของตน ครูอาจให้คำแนะนำโดยกระตุ้นให้เด็กได้คิดหลายแง่มุม

4. ขั้นปรับปรุง (Editing) เป็นขั้นสุดท้ายเด็กต้องอ่านทบทวนตรวจตัวสะกดรูปแบบการเขียน เครื่องหมายต่าง ๆ และอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจงานเขียนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า พัฒนาการด้านการเขียนเขียนของเด็กปฐมวัยจะเริ่มจากการวาดรูปเพื่อสื่อความคิดโดยการขีด ๆ เขียน ๆ การคิดแบบเขียนของตัวเองการคัดลอกตัวอักษรจากแบบ จนกระทั่งสามารถเขียนและสะกดได้ถูกต้องตามแบบการเขียนจริง ซึ่งจะเหมือนการเขียนของผู้ใหญ่กระบวนการเขียนของเด็กและผู้ใหญ่แตกต่างกันที่วุฒิภาวะ พัฒนาการ และประสบการณ์

1.2 นักทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเขียนของเด็กปฐมวัย

เกล็บ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนของเด็กเริ่มเขียนไว้ว่าการเขียนตามความรู้สึกของเด็กเป็นงานยากและซับซ้อนกว่าการอ่านมากเพราะการอ่านนั้นเด็กใช้เพียงแต่สังเกต ความแตกต่างของตัวอักษรกับทำความเข้าใจความหมายตัวอักษรและใช้ความสัมพันธ์ระหว่างสายตากับสมองเท่านั้น แต่การเขียนเด็กจะต้องเพิ่มการประสานสัมพันธ์ระหว่างสมอง สายตาและการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อด้วย

สวัสดี กล่าวว่าการเตรียมความพร้อมทางด้านการเขียนให้แก่เด็กเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมทางพัฒนาการต่าง ๆ ก่อนเขียน ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย เป็นการเตรียมความพร้อมในการรับรู้ทางตาสามารถสังเกต และจำแนกสิ่งที่เห็น การเคลื่อนไหวสายตาจับภาพจากซ้ายไปขวา

1.1 เตรียมความพร้อมของกล้ามเนื้อแขน มือ นิ้วมือให้มีนิ้วที่แข็งแรงในการจับดินสอให้มั่นคง เตรียมความพร้อมที่จะใช้ตาและมือให้สัมพันธ์กันเป็นอย่างดีสามารถจับดินสอลากไปตามทิศทางและเป็นรูปร่างที่ตามองเห็นได้

1.2 การเตรียมความพร้อมทางสติปัญญา เตรียมความพร้อมในการจำคือให้สามารถจำภาษาของตัวอักษรและการจำลีลาการเขียนอักษรแต่ละตัว เตรียมความพร้อมในการคิดและการเข้าใจ

1.3 เตรียมความพร้อมด้านอารมณ์และจิตใจ คือ ให้มีสุขภาพจิตดี อารมณ์ดี มีความสุข และมีคุณธรรม

1.4 การเตรียมความพร้อมด้านสังคม คือ รู้จักพูดคุย เล่น และทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก

วรรณณา เจ็ดกลาง ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นอนุบาลปีที่2 กลุ่มการทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยความพร้อมด้านการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์แบบปรกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

วุดเวิร์ด,คาโรลีน และเจอโรม ได้ศึกษารูปแบบการเริ่มเขียนของเด็กระดับปฐมวัย พบว่า เด็กมีความพร้อมในการฟังการอ่านออกเสียงและการผูกประโยคจะมีความสามารถในการเขียนสูงกว่าเด็กที่ไม่พร้อมด้านการฟังการออกเสียงและการผูกประโยค

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน

2.1 รูปแบบการเล่านิทาน

1.การเล่านิทานแบบปากเปล่า เป็นนิทานที่ผู้เล่าเรื่องจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม ตั้งแต่การเลือกเรื่องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกลุ่มผู้ฟังนิทานปากเปล่าเป็นนิทานที่ดึงดูดและเร้าความสนใจของผู้ฟังด้วยน้ำเสียง แววตา และท่าทางประกอบการเล่าของผู้เล่าที่สง่างามและพอเหมาะพอดี

2.นิทานที่เล่าโดยใช้สื่ออุปกรณ์ในขณะที่เล่า เป็นนิทานที่ผู้เล่าจะต้องใช้สื่อที่เตรียมหรือหามาเพื่อใช้ประกอบการเล่า เช่น เล่าโดยใช้หนังสือ นิทานหุ่นนิ้วมือ นิทานเชิด นิทานเชือก เป็นต้น หรือขณะเล่าอาจมีดนตรีประกอบจังหวะเพื่อทำให้การเล่าสนุกสนานยิ่งขึ้น

3.การเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานแบบนี้เป็นการเล่านิทานที่มีชีวิตชีวามากกว่าการเล่านิทานปากเปล่า เพราะเด็กสามารถติดตามเรื่องที่เล่าได้ และจินตนาการเป็นรูปธรรมมากขึ้นตามท่าทางของผู้เล่า สนุกสนานมากขึ้นเพราะเห็นภาพพจน์ของเรื่องที่เล่า ท่าทางที่ใช้ประกอบการเล่านิทานอาจเป็นท่าทางของผู้เล่าท่าทางแสดงร่วมของเด็ก ได้แก่ การทำหน้าตา การแสดงท่าทางกาย หรือการเล่นนิ้วมือประกอบการเล่า

4. การเล่านิทานประกอบภาพ ภาพที่ใช้ในการเล่ามีหลายชนิด มีทั้งภาพถ่าย ภาพโปสเตอร์ ภาพจากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ ภาพเคลื่อนไหว หรือภาพยนตร์ การที่มีภาพสวยๆ มาประกอบการเล่าเป็นการจูงใจให้เด็กติดตามเรื่องราวด้วยความอยากรู้ เด็กจะสนุกสนานมากขึ้นถ้าในขณะที่ฟังเรื่องและดูภาพ ผู้เล่าจะต้องกระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นและร่วมสร้างจินตนาการให้กับนิทานที่เล่า

5.นิทานวาดไปเล่าไป เป็นการเล่านิทานที่ผู้เล่าจะต้องมีประสบการณ์การเล่านิทานแบบปากเปล่า อยู่มากพอสมควร แต่ต้องเพิ่มการวาดรูปในขณะที่เล่าเรื่องราว รูปหรือภาพที่เล่าออกมาอาจสอดคล้องกับเรื่องที่เล่าหรือบางครั้งเมื่อเล่าจบรูปที่วาดจะไม่สอดคล้องกับเรื่องที่เล่าเลยก็ได้คือจะได้ภาพใหม่เกิดขึ้น

6. นิทานพิชิตกระดาดและฉีกกระดาด เป็นนิทานที่ผู้เล่าจะต้องเล่านิทานพร้อมๆกับการพิชิตกระดาด และฉีกกระดาดจะต้องพอดี กับเหตุการณ์ๆหรือสัมพันธ์กันอย่างพอดีพอเหมาะตลอดเรื่องการเล่านิทานทั้งหมดนั้นจะน่าสนใจหรือไม่ อยู่ที่วิธีการเล่า น่าเสียง การเว้นจังหวะและระยะเวลาในการนำเสนอ นิทาน

7. การเล่านิทานประกอบเส้นเชือก เป็นนิทานที่ผู้เล่าจะเล่าแบบปากเปล่า ประกอบกับการสร้างสรรค์เชือกให้มีความสัมพันธ์กับการเล่าอย่างต่อเนื่อง ผู้ดูหรือผู้ฟังจะตื่นต้นกับการสร้างสรรค์เชือกจากผู้เล่าเป็นรูปร่างต่างๆ ประกอบกับการเล่าเรื่อง

2.2 กิจกรรมการเล่านิทานที่ครูจัด

ธรรมชาติของเด็กชอบฟังนิทานและต้องการให้ครูเล่าให้ฟังทุกวัน ดังนั้นการจัดประสบการณ์สำคัญให้เด็กได้ฟังนิทานจึงมีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมากในการที่จะเสริมสร้างการเรียนรู้และฝึกฝนนิสัยรักการอ่านตั้งแต่วัยแรกเริ่ม ครูจึงจัดกิจกรรมให้ลูกมีประสบการณ์ดังนี้

จัดมุมประสบการณ์เพื่อให้เด็กรักการอ่านหนังสือด้วยการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้มีมุมหนังสือประเภทต่างๆอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะหนังสือนิทานให้เด็กได้เลือกและหยิบมาอ่านตามความสนใจของเด็ก สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้เด็กเข้าไปอ่านหนังสือ อาจมีสื่อวัสดุอุปกรณ์อื่นๆประกอบ เช่น ชั้นวางหนังสือเป็นตะกร้าน่ารัก มีตุ๊กตาสัตว์ขนนุ่มวางไว้ในมุมหนังสือเพื่อให้เด็กได้กอดเล่นขณะอ่านหนังสือ มีกระดาด ดินสอ สีเทียนไว้สำหรับให้เด็กได้ถ่ายทอดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องจากกิจกรรมการอ่านด้วยการวาดระบายสี ชีตเขียนลงในกระดาดซึ่งกิจกรรมหลังจากเด็กได้อ่าน เด็กอาจจะถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้รับอ่านลงเป็นสัญลักษณ์ ภาพ ภาษาของเด็ก อันเป็นการปูพื้นฐานทักษะทางภาษาในด้านการเขียนต่อไป

จัดประสบการณ์การเล่านิทานให้เด็กฟังในช่วงเวลาของกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ครูปฐมวัยจะเล่านิทานด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ เช่น การเล่านิทานโดยใช้หนังสือภาพประกอบ การเล่านิทานประกอบหุ่นชนิดต่างๆ เช่น หุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ การเล่านิทานประกอบการใช้คำถาม การเล่านิทานแบบไม่จบเรื่องสมบูรณ์ การเล่านิทานประกอบ การวาดภาพ การเล่านิทานประกอบการเล่นเกม

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทาน

ศุภมาส จีรกอบสกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกัน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันและศึกษาแนวโน้มทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันกลุ่มประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดแหลมแค จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันแบบบันทึกทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียน แบบสังเกตความสนใจในการอ่าน และแบบสังเกตความสนใจในการเขียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏว่าหลังการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันเด็กปฐมวัยมีทักษะด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาด้านการอ่านหลังการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกัน

สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันคิดเป็นร้อยละ 28

2. เด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาด้านการเขียนหลังการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกัน สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันคิดเป็นร้อยละ 31.67

3. เด็กปฐมวัยมีความสนใจในการอ่านหลังการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันสูงขึ้น กว่าก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันคิดเป็นร้อยละ 44.76

4. เด็กปฐมวัยมีความสนใจในการเขียนหลังการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันสูงขึ้น กว่าก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกันคิดเป็นร้อยละ 30.14

5. แนวโน้มทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น อย่างต่อเนื่องทุกสัปดาห์

6. แนวโน้มความสนใจในการอ่านและความสนใจในการเขียนของเด็กปฐมวัยสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุก สัปดาห์

สรุป การเล่านิทานมีความสำคัญมากสำหรับเด็กปฐมวัย เพราะเป็นการส่งเสริมด้านภาษาให้กับเด็กทั้ง การอ่าน การเขียน การฟัง ช่วยให้เด็กมีจินตนาการมีความคิดสร้างสรรค์เป็นการเตรียมความพร้อมที่ดีในด้าน ภาษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป เพื่อพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยทำการวิจัยกับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสังข์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสังข์จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 23 คน

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1 .สื่อนิทาน เล่าไปเขียนไป
2. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน
3. แบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ขั้นตอนในการสร้างและวิธีการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่อนิทาน เล่าไปเขียนไป

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานและการส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการจัดทำนิทาน

1.2 จัดทำนิทานให้เกี่ยวข้องกับตัวหนังสือที่จะใช้ฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็กสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

- 1.2.1 นิทานเรื่อง ร. เรือพายไป
- 1.2.2 นิทานเรื่อง ป.ปลาผจญภัย
- 1.2.3 นิทานเรื่อง ผ.ผึ้งทำรัง
- 1.2.4 นิทานเรื่อง ก.เอ๋ย ก.ไก่

1.3 ตัวอย่างนิทาน

ภาพประกอบ 2 นิทานเล่าไปเขียนไป 4 เรื่อง

2. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย เทคนิคและวิธีการเล่านิทาน

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 4 แผน

2.3 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ไปให้อาจารย์ประจำวิชาตรวจสอบ

2.4 ทำนิทานมาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมและนำไปใช้ในการทดลองต่อไป โดยนิทาน 4 เรื่อง ประกอบด้วย

2.4.1 นิทานเรื่อง ร. เรือพายไป

2.4.2 นิทานเรื่อง ป.ปลาผจญภัย

2.4.3 นิทานเรื่อง ผ.ผึ้งทำรัง

2.4.4 นิทานเรื่อง ก.เอ๋ย ก.ไก่

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะ

2.6 นำแผนการจัดกิจกรรมที่ปรับปรุงแล้วไปจัดทำเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองต่อไป

2.7 ตัวอย่างแผนกิจกรรมการเล่านิทานแสดงไว้ดังนี้

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเล่าไป เขียนไป

แผนที่ 1 (ใช้ครั้งที่ 1-2)

นิทานเรื่องที่1 เรื่อง ร.เรือพายไป

ประเภท ร้อยแก้ว

นางสาวจุฑารัตน์ บุญฤทธิ์ (ผู้วิจัย)

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้กล้ำเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อสร้างเสริมจินตนาการจากนิทาน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นเตรียมตัวเดินทาง (5 นาที)

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนาจากประสบการณ์ของเด็ก โดยครูตั้งคำถามดังนี้
 - 1) “เด็กๆเคยไปเที่ยวบ้านคุณยายหรือเปล่าคะ”
 - 2) “เด็กๆเคยไปบ้านคุณยายด้วยยานพาหนะชนิดใดบ้างคะ”
2. เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้ตอบคำถาม และบอกถึงกิจกรรมวันนี้ “วันนี้ครูจะพาพวกเราไปเที่ยวบ้านคุณยายของน้องรี เด็กทุกคนพร้อมหรือยังคะ?”
3. ตัวแทนเด็กช่วยครูแจกสื่อกระดาษที่เตรียมไว้ให้กับทุกคน พร้อมด้วยดินสอคนละหนึ่งแท่ง

ขั้นเดินทาง (20 นาที)

1. ครูอ่านร้อยแก้วจากเรื่อง ร.เรือพายไป แล้วให้เด็กลากเส้นตามจากเนื้อเรื่องที่ครูพูด
 - 1) “วันหยุดสุดสัปดาห์ คุณพ่อขับรถพาคุณแม่และน้องรีไปบ้านคุณยาย..” ขณะที่ครูพูดประโยคนี้นี้ ครูก็ลากเส้นตามรอยประในกระดาษเป็นรูปวงกลม แล้วให้เด็กลากตามในกระดาษของตนเอง
 - 2) “ระหว่างทางฝนตกเสีย คุณพ่อและคุณแม่กางร่มพาน้องรี เดินไปขึ้นเรือเพื่อไปบ้านคุณยาย ..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้นี้ครูก็ลากเส้นจากรอยเดิมขึ้นไป แล้วให้เด็กลากตาม
 - 3) “ระหว่างทางที่คุณพ่อพายเรื่อนั้น เกิดคลื่นยักษ์ ทำให้เรือถึงบ้านคุณยายเร็วขึ้น..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้นี้ ครูลากเส้นตามรอยไปทางซ้ายและลากเป็นคลื่นตามรอยไปทางขวา แล้วให้เด็กลากตาม เมื่อลากเส้นตามรอย แล้วครูก็เล่าเรื่องต่อจนจบว่า “เมื่อไปถึงน้องรีได้รับประทานผลไม้มากมาย น้องรีดีใจรสชาติของระกำและขอคุณยายกลับไปรับประทานที่บ้านด้วย”
2. ครูถามถึงผลงานของเด็ก “เด็กๆพาน้องรีไปถึงบ้านคุณยายหรือยังคะ ?”
3. เด็กและครูร่วมกันทบทวนกิจกรรมด้วยคำถามโดยครูถามว่า “วันหยุดคุณแม่ขับรถพาคุณแม่และน้องรีไปไหนคะ? เดินทางอย่างไรบ้าง?”

ขั้นเดินทางกลับห้องเรียนกันเถอะ

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหา นิทาน
2. ครูทบทวนให้เด็กๆเขียนตัว ร. เรือ โดยครูเล่าเรื่องเดิมอีกครั้งแล้วให้เด็กๆเขียนเองในอากาศ
3. เด็กและครูช่วยกันเก็บผลงานและอุปกรณ์เข้าที่

สื่อ

1. กระดาษใบงาน ร.เรือพายไป จำนวน 24 แผ่น

2. ดินสอจำนวน 23 แท่ง
3. กระดานขาตั้ง (สำหรับครูสาธิตให้เด็กดู)
4. ปากกาเคมีสีน้ำเงิน 1 ด้าม

การประเมินผล

1. สังเกตพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กจากผลงาน
2. สังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและบันทึกพฤติกรรม

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเล่าไป เขียนไป

แผนที่ 2 (ใช้ครั้งที่ 3-4)

นิทานเรื่องที่2 เรื่อง ป.ปลาผจญภัย

ประเภท ร้อยแก้ว

นางสาวจุฑารัตน์ บุญฤทธิ์ (ผู้วิจัย)

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อสร้างเสริมจินตนาการจากนิทาน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นแปลร่างเป็นปลา (5 นาที)

1. เด็กและครูร่วมกันสนทนาถึงประสบการณ์ของเด็กๆ โดยครูตั้งคำถามดังนี้
 - 1) “เด็กๆเคยไปทะเลหรือเปล่าคะ”
 - 2) “เด็กๆรู้หรือเปล่าในทะเลนั้นมีสัตว์อะไรอาศัยอยู่บ้าง?”
2. ครูชวนเด็กๆแปลร่างเป็นปลาน้อยเพื่อออกผจญภัยใต้ทะเลลึก
3. ตัวแทนเด็กช่วยครูแจกสื่อกระดาษที่เตรียมไว้ให้กับทุกคน พร้อมด้วยดินสอคนละหนึ่งแท่ง

ขั้นออกผจญภัยใต้ทะเลลึก (20 นาที)

1. ครูอ่านร้อยแก้วจากเรื่อง ป.ปลาผจญภัย แล้วให้เด็กลากเส้นตามจากเนื้อเรื่องที่ครูพูด
 - 1) “ณ มหาสมุทรแห่งหนึ่งมีสัตว์ทะเลอาศัยอยู่มากมาย ยังมีปลาน้อยว่ายน้ำเล่นออกหากิน..” ขณะที่ครูพูดประโยคนี้ ครูก็ลากเส้นตามรอยประในกระดาษเป็นรูปวงกลม แล้วให้เด็กลากตามในกระดาษของตนเอง
 - 2) “วันหนึ่ง! เจ้าปลาน้อยก็อยากสนุกออกผจญภัย วายน้ำลงไปใต้ทะเลลึก..เจ้าปลาพบเห็นสิ่งมีชีวิตมากมาย ทั้งปะการังสีม่วง..” ครูพูดประโยคนี้ครูก็ลากเส้นจากรอยเดิมลงไปหาจุดที่เป็นปะการังสีม่วง แล้วให้เด็กลากตาม
 - 3) “เจ้าปูตัวสีเขียวในตาแดงกำ แต่มีมิตรไมตรียิ้มแฉ่งแจ่มใส และยังมีปลาดาวสีเหลืองทอง ตลอดการเดินทางเจ้าปลาน้อยสนุกสนาน มีความสุขมาก..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ ครูลากเส้นตามรอยไปทางขวาไปยังจุดต่างๆที่พูดถึง
 - 4) “กระทั่ง! มันว่ายไปเจอปลาฉลามตัวใหญ่ยักษ์ ด้วยความตกใจ เจ้าปลาน้อยรีบว่ายหนีขึ้นเหนือน้ำ..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ครูก็ลากเส้นจากรอยเดิมขึ้นไปด้านบน ให้เด็กลากตาม เมื่อลากเส้นตามรอย แล้วครูก็เล่าเรื่องต่อจนจบว่า “และเจ้าปลาน้อยก็กลับบ้านอย่างปลอดภัย”

2. ครูถามถึงผลงานของเด็ก “ปลาน้อยของเด็กๆหนีฉลามขึ้นมาได้หรือเปล่านะ ?”

3. ครูถามเพื่อทบทวนกิจกรรม “ปลาน้อยว่ายน้ำไปเจออะไรบ้างคะ?”

ขั้นกลับห้องเรียนกันเถอะ

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหานิทาน
2. ครูทบทวนให้เด็กๆเขียนตัว ป.ปลา ในอากาศ โดยครูเล่าเรื่องเดิมอีกครั้งแล้วให้เด็กๆเขียนเอง
3. เด็กและครูช่วยกันเก็บผลงานและอุปกรณ์เข้าที่

สื่อ

- 1.กระดาดใบงาน ป.ปลาพญภัย จำนวน 24 แผ่น
- 2.ดินสอจำนวน 23 แท่ง
- 3.กระดานขาค้าง (สำหรับครูสาธิตให้ได้กดู)
- 4.ปากกาเคมีสีน้ำเงิน 1 ด้าม

การประเมินผล

- 1.สังเกตพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กจากผลงาน
- 2.สังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและบันทึกพฤติกรรม

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเล่าไป เขียนไป

แผนที่ 3 (ใช้ครั้งที่ 5-6)

นิทานเรื่องที่3 เรื่อง ผึ้งทำรัง

ประเภท ร้อยแก้ว

นางสาวจุฑารัตน์ บุญฤทธิ์ (ผู้วิจัย)

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้กล้ำเนื่อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อสร้างเสริมจินตนาการจากนิทาน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ชั้นนำทางสู่รังผึ้ง (5 นาที)

1. เด็กและครูร่วมกันทนายเรื่องราวจากใบงานนิทานที่ครูเตรียมมา
2. ครูชวนเด็กๆเดินทางตามผึ้งน้อยไปคุ้งที่ต้นไม้ใหญ่
3. ตัวแทนเด็กช่วยครูแจกสื่อกระดาษที่เตรียมไว้ให้กับเด็กทุกคน พร้อมด้วยดินสอคนละหนึ่งแท่ง

ขึ้นตามผึ้งกลับรัง (20 นาที)

1. ครูเริ่มอ่านนิทาน “กลางป่าใหญ่ยังมีผึ้งน้อยตัวหนึ่ง ขยันขันแข็ง ออกหาน้ำหวานกินทุกวัน เมื่อผึ้งน้อยโตขึ้นก็มีความคิดจะทำรังเป็นของตัวเอง เขาจึงเริ่มมองหาต้นไม้และค่อยสร้างรังเป็นรูปหกเหลี่ยมต่อกัน แล้วบินเอาน้ำหวานไปเก็บไว้ในรัง..”

2. ครูอ่านร้อยแก้วจากเรื่อง ผึ้งทำรัง แล้วให้เด็กลากเส้นตามจากเนื้อเรื่องที่ครูพูด

1) “เจ้าผึ้งบินลงมาเอาน้ำหวานจากดอกไม้..” ขณะที่ครูพูดประโยคนี้ ครูก็ลากเส้นตามรอยประในกระดาษเป็นรูปวงกลม และลากลงมาข้างล่างแล้วให้เด็กลากตามในกระดาษของตนเอง

2) “บินขึ้น..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ครูก็ลากเส้นจากรอยเดิมขึ้นไป แล้วให้เด็กลากตาม

3) “บินลง..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ ครูลากเส้นตามรอยลงมา

4) “และบินสูงขึ้นไปอีกเพื่อนำน้ำหวานไปไว้ในรัง..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ครูก็ลากเส้นจากรอยเดิมขึ้นไปด้านบน แล้วให้เด็กลากตาม

2. ครูถามถึงผลงานของเด็ก “เด็กเดินทางตามผึ้งน้อยไปถึงรังหรือยังคะ ?”

ขึ้นกลับห้องเรียนกันเถอะ

1. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหานิทาน
2. ครูทบทวนให้เด็กๆเขียนตัว ผึ้ง ในอากาศ โดยครูเล่าเรื่องเดิมอีกครั้งแล้วให้เด็กๆเขียนเอง
3. เด็กและครูช่วยกันเก็บผลงานและอุปกรณ์เข้าที่

สื่อ

- 1.กระดาษใบงาน ผ.ผึ้งทำรัง จำนวน 24 แผ่น
- 2.ดินสอจำนวน 23 แท่ง
- 3.กระดาษขาค้าง (สำหรับครูสาธิตให้เด็กดู)
- 4.ปากกาเคมีสีน้ำเงิน 1 ด้าม

การประเมินผล

- 1.สังเกตพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กจากผลงาน
- 2.สังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและบันทึกพฤติกรรม

แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเล่าไป เขียนไป

แผนที่ 4 (ใช้ครั้งที่ 7-8)

นิทานเรื่องที่ 4 เรื่อง ก.เอ๋ยก.ไก่

ประเภท ร้อยแก้ว

นางสาวจุฑารัตน์ บุญฤทธิ์ (ผู้วิจัย)

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อสร้างเสริมจินตนาการจากนิทาน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นมาช่วยลูกไก่กันเถอะ (5 นาที)

1. เด็กและครูร่วมกันทนายเรื่องราวจากใบงานนิทานที่ครูเตรียมมา
2. ครูชวนเด็กๆ พาลูกไก่ไปหาแม่ไก่
3. ตัวแทนเด็กช่วยครูแจกสื่อกระดาษที่เตรียมไว้ให้กับเด็กทุกคน พร้อมด้วยดินสอคนละหนึ่งแท่ง

ขั้นนำทางลูกไก่ (20 นาที)

1. ครูเริ่มอ่านนิทาน “ก.เอ๋ย ก.ไก่แม่ไก่และลูกไก่ก็ๆออกหากิน แต่ระหว่างทางเกิดพลัดหลงกันแม่ไก่เสียใจมากจึงไปรอลูกไก่ก็ๆที่รัง ส่วนลูกไก่ก็ๆก็ออกตามหาแม่ไก่..”

2. ครูอ่านร้อยแก้วจากเรื่อง ก.เอ๋ย ก.ไก่ แล้วให้เด็กลากเส้นตามจากเนื้อเรื่องที่ครูพูด

1) “ลูกไก่เดินขึ้นเขาเข้าไปในป่า” ขณะที่ครูพูดประโยคนี้ ครูก็ลากเส้นขึ้นไปตามรอยประแล้วให้เด็กลากตามในกระดาษของตนเอง

2) “เกิดหิวน้ำจึงเดินออกหาที่ลำธาร ซึ่งมีลูกเปิดว่ายน้ำเล่นอยู่..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ ครูก็ลากเส้นจากรอยเดิมออกมาที่จุดดังกล่าว แล้วให้เด็กลากตาม “ลูกไก่ก็ๆจึงถามลูกเปิดว่าเธอเห็นแม่ของฉันไหม” ลูกเปิดบอกว่า “อ้อ เหนื่อยเองที่หลงทางอยู่ แม่ของเธอฝากบอกว่า ได้ทิ้งไข่ไว้สามใบ เธอจงเดินเก็บไข่ไปจนสุดทางแล้วจะเจอบ้าทางออกเอง” “ขอบใจนะลูกเปิด”

3) “ว่าแล้ว ลูกไก่ก็ๆก็เดินเก็บไข่ใบที่หนึ่ง ใบที่สอง ใบที่สาม..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ ครูลากเส้นตามรอยไปยังจุดที่ได้กล่าวไว้แล้วให้เด็กๆลากตาม

4) “ก็เจอบ้าบอกทางให้เดินลงไปตรงๆ..” ระหว่างที่ครูพูดประโยคนี้ ครูก็ลากเส้นจากรอยเดิมลงไปตามด้านล่าง แล้วให้เด็กลากตาม “และในที่สุดลูกไก่ก็ๆก็ได้เจอแม่ไก่ที่รอเขาอยู่

2. ครูถามถึงผลงานของเด็ก “เด็กๆพาลูกไก่ก็ๆไปเจอแม่ไก่หรือยังคะ?”

ขั้นกลับห้องเรียนกันเถอะ

1. ครูและเด็กร่วมกันสรุปเกี่ยวกับเนื้อหานิทาน
2. ครูทบทวนให้เด็กๆเขียนตัว ก.ไก่ ในอากาศ โดยครูเล่าเรื่องเดิมอีกครั้งแล้วให้เด็กๆเขียนเอง
3. เด็กและครูช่วยกันเก็บผลงานและอุปกรณ์เข้าที่

สื่อ

- 1.กระดาษใบงาน ก.เอ๋ย ก.ไก่ จำนวน 24 แผ่น
- 2.ดินสอจำนวน 23 แท่ง
- 3.กระดานขาตั้ง (สำหรับครูสาธิตให้เด็กดู)
- 4.ปากกาเคมีสีน้ำเงิน 1 ด้าม

การประเมินผล

- 1.สังเกตพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กจากผลงาน
- 2.สังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและบันทึกพฤติกรรม

3. แบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

- 3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กปฐมวัย
- 3.2 นำข้อมูลที่ได้จาก มาจัดทำแบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
เกณฑ์การให้คะแนน
 - 3 หมายถึงปฏิบัติได้ด้วยตนเองโดยไม่ได้รับการกระตุ้น
 - 2 หมายถึงปฏิบัติได้โดยได้รับการกระตุ้น
 - 1 หมายถึงไม่ปฏิบัติแม้ได้รับการกระตุ้น
- 3.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ตามข้อเสนอแนะ
- 3.4 นำแบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ที่ปรับปรุงแล้วไปจัดทำเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้

กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองต่อไป

- 3.5 ตัวอย่างแบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
กิจกรรมเล่าไปเขียนไป ดังนี้

แบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย

ชั้นอนุบาลปีที่ 2 กิจกรรมเล่าไปเขียนไป

ก่อนการจัดกิจกรรม

หลังการจัดกิจกรรม

ชื่อ.....ชั้น.....เพศ.....อายุ.....

เวลา.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คำชี้แจง : ให้ครูพิจารณาว่าเด็กมีพฤติกรรมหรือการกระทำต่างๆ ในแต่ละข้อมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยพิจารณาระดับพฤติกรรมการปฏิบัติดังนี้
เกณฑ์การให้คะแนน

3 หมายถึงปฏิบัติได้ด้วยตนเองโดยไม่ได้รับการกระตุ้น

2 หมายถึงปฏิบัติได้โดยได้รับการกระตุ้น

1 หมายถึงไม่ปฏิบัติแม้ได้รับการกระตุ้น

สภาพที่พึงประสงค์	ผลการประเมิน		
	3	2	1
1. เด็กมีความยืดหยุ่นในการเขียน			
2. เด็กสามารถลากเส้นตามรอยได้			
3. เด็กสามารถใช้มือจับหยิบจับสิ่งของ ได้ถูกวิธีเช่น ดินสอ, สี, แก้วน้ำ			
4. เด็กสามารถใช้ข้อมือหมุนมือได้อย่างคล่องแคล่ว			
5. เด็กเขียนภาพและสัญลักษณ์ได้			
6. เด็กสามารถใช้มือทั้ง 2 ข้างทำกิจกรรมได้			
7. เด็กสามารถใช้นิ้วควบคุมทิศทางได้อย่างเหมาะสม			
8. เด็กใช้มือและตาประสานสัมพันธ์กัน			
9. เด็กเคลื่อนไหวมือไปตามทิศทางได้อย่างคล่องแคล่ว			
10. เด็กมีความพยายามในการเขียนตัวหนังสือ			

ลงชื่อ.....

(นางสาวจุฑารัตน์ บุญฤทธิ)

ผู้ประเมิน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง โดยศึกษาจากกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้วิธีการประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมเล่าไปเขียนไป

กลุ่ม	เวลา		
EXP	○	T	○

สัญลักษณ์ที่ใช้

EXP แทน กลุ่มทดลอง

○ แทน การสังเกตหรือการวัดผลอย่างอื่น

T แทน การทดลองหรือใช้นวัตกรรม

การวิจัยนี้มีการประเมินผลก่อนทดลองหรือใช้นวัตกรรมและประเมินผลหลังทดลองหรือหลังใช้นวัตกรรมอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้เครื่องมือประเมินเดียวกันและนำมาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังทดลอง

การดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนให้เหมาะสม โดยจัดให้มีมุมประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น มุมหนังสือ มุมบ้าน มุมวิทยาศาสตร์ มุมเกมการศึกษา และมีพื้นที่โล่งว่างสำหรับทำกิจกรรมเล่าไปเขียนไป เพียงพอต่อเด็ก 23 คน เพื่อให้เด็กทั้งหมดสามารถมองเห็นขณะครูเล่าและสาธิตบนกระดานที่มีขาตั้งในระดับสายตาเด็ก

2. ดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมเล่าไปเขียนไป ภายในห้องเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 30 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตัวเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

2. วิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิจัย

สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิจัย

N แทน จำนวนเด็กปฐมวัยในกลุ่มตัวอย่าง

Σx แทน ผลรวมของคะแนน

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

P แทน ค่าระดับนัยสำคัญ

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

μ_d แทน ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างก่อนจัดกิจกรรมและหลังจัดกิจกรรม

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1 เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้ทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมการเล่าไป เขียนไป

2 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมเล่าไปเขียนไป

โดยมีสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

ความพร้อมด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังกิจกรรมการเล่าไป เขียนไป สูงกว่าก่อนได้รับทำกิจกรรม

เมื่อดำเนินการทดลองตามวิธีดำเนินการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ตามกระบวนการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งได้แบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตารางที่ 1 คะแนนทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กก่อนการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป

คะแนนทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กก่อนการจัดกิจกรรม												
คนที่	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	$\sum x$	ค่าร้อยละ
1	2	2	2	1	2	2	2	2	2	3	20	66.67
2	2	2	2	1	2	2	2	2	2	3	20	66.67
3	1	2	2	1	2	2	2	2	2	3	19	63.33
4	1	2	2	1	2	2	2	2	2	3	19	63.33
5	2	2	2	1	2	2	2	2	2	3	20	66.67
6	1	2	2	1	2	2	2	2	2	3	19	63.33
7	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	19	63.33
8	2	2	2	1	2	2	2	2	2	3	20	66.67
9	2	2	2	1	2	2	2	2	2	3	20	66.67
10	1	2	2	1	2	2	1	2	2	3	18	60.00
11	2	2	2	1	2	2	1	2	2	3	19	63.33
12	1	2	2	1	2	2	1	2	2	3	18	60.00
13	1	2	2	1	2	2	1	2	2	3	18	60.00
14	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	19	63.33
15	2	2	2	1	2	2	1	2	2	3	19	63.33
16	2	2	2	1	2	2	1	2	2	3	19	63.33
17	1	2	2	1	2	2	1	2	2	3	18	60.00
18	2	2	2	1	2	2	1	2	2	3	19	63.33
19	1	2	2	1	2	2	2	2	2	3	19	63.33
20	1	2	2	1	2	2	2	2	2	3	19	63.33
21	2	2	2	1	2	2	2	2	2	2	19	63.33
22	2	2	2	1	2	2	1	2	2	3	19	63.33
23	1	2	2	1	2	2	1	2	2	3	18	60.00
$\sum x$	36	46	46	23	46	46	36	46	46	66		
ร้อยละ	52.2	66.7	66.7	33.3	66.7	66.7	52.2	66.7	66.7	95.7		

จากตารางแสดงให้เห็นผลคะแนนการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ก่อนการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป เป็นการเก็บคะแนนกลุ่มประชากร 23 คน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองโสด มีรายการประเมิน 10 รายการ ซึ่งแสดงผลรวมของคะแนนทั้งหมด และคิดผลคะแนนทั้งหมดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 2 คะแนนทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กหลังการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป

คะแนนทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็กหลังการจัดกิจกรรม												
คนที่	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	$\sum x$	ค่าเฉลี่ย
1	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	29	2.9
2	3	3	3	2	3	3	3	3	3	3	29	2.9
3	2	3	3	2	3	3	3	3	3	3	28	2.8
4	2	3	3	2	3	3	3	2	2	3	26	2.6
5	3	3	3	2	3	3	2	3	3	3	28	2.8
6	2	3	3	2	3	3	2	3	3	3	27	2.7
7	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	3
8	3	3	3	2	3	3	2	3	3	3	28	2.8
9	3	3	3	2	3	3	2	3	3	3	28	2.8
10	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	21	2.1
11	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	25	2.5
12	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	22	2.2
13	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	29	2.9
14	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	3
15	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	3
16	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	25	2.5
17	2	2	2	2	2	2	2	3	3	3	23	2.3
18	3	3	3	2	2	3	3	3	3	3	28	2.8
19	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	3
20	3	3	3	2	3	3	2	3	3	3	28	2.8
21	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	30	3
22	3	3	3	3	2	3	3	3	3	3	29	2.9
23	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	21	2.1
$\sum x$	59	63	63	54	61	65	59	65	66	69		
ร้อยละ	2.57	2.74	2.74	2.35	2.65	2.83	2.57	2.83	2.87	3		

จากตารางแสดงให้เห็นผลคะแนนการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป เป็นการเก็บคะแนนกลุ่มประชากร 23 คน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองโสด มีรายการประเมิน 10 รายการ ซึ่งแสดงผลรวมของคะแนนทั้งหมด และคิดผลคะแนนทั้งหมดเป็นร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ตัวแปรตาม ทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมเล่าไปเขียนไป

สมมติฐานของการวิจัย ความพร้อมด้านการใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังกิจกรรมการเล่าไป เขียนไป สูงกว่าก่อนได้รับทำกิจกรรม

สมมติฐานทางสถิติ : $H_0 : \mu_d = 0$ หรือ $H_0 : \mu_1 = \mu_2$ (Null hypothesis)

$H_1 : \mu_d \neq 0$ หรือ $H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$ (Alternative hypothesis)

(μ_d หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างก่อนจัดกิจกรรมและหลังจัดกิจกรรม)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t_{(14)} = 15.105, p < .000$) แสดงว่า กิจกรรมการเล่าไปเขียนไป ทำให้เด็กมีทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กสูงขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า เมื่อจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป เด็กมีผลคะแนนทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กสูงขึ้น $8.1304 + 2.58148$ คะแนน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินคะแนนทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป

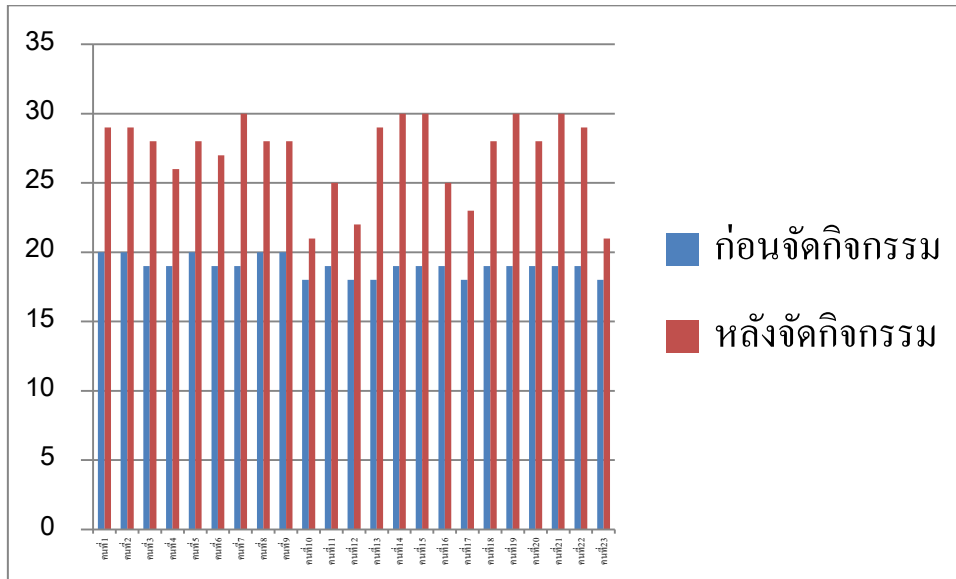
ตาราง 3 การเปรียบเทียบผลประเมินคะแนนทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็ก ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป ชั้นอนุบาลปีที่ 2

คะแนน	\bar{x} (30 คะแนน)	S.D.	ร้อยละ	ร้อยละ ของ ความ แตกต่าง	rxv	t
ประเมินก่อนการจัดกิจกรรม	19.00	.67420	63.33	27.10	.599	15.105*
ประเมินก่อนการจัดกิจกรรม	27.1304	2.92799	90.43			

* $P < .05$

จากตารางการเปรียบเทียบผลการประเมินคะแนนทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็ก ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป ชั้นอนุบาลปีที่ 2 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กก่อนการจัดกิจกรรม เท่ากับ 19.00 คิดเป็นร้อยละ 63.33 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะการใช้การใช้อัลบั้มเนื้อมัดเล็กหลังการจัดกิจกรรม เท่ากับ 27.1304 คิดเป็นร้อยละ 90.43 มีคะแนนความแตกต่างเท่ากับร้อยละ 27.10 ผลการทดสอบค่า t พบว่าคะแนนหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพประกอบ 3 การเปรียบเทียบผลการประเมินคะแนนทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป ชั้นอนุบาลปีที่ 2

จากภาพประกอบที่ 3 แสดงให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป เพื่อพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

บทที่ 5

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้ทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมการเล่าไป เขียนไปและเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมด้านการเขียนเหมือนตัวอักษรของเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังทำกิจกรรมผ่านกิจกรรมเล่าไปเขียนไป การวิจัยในครั้งนี้มีกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสงค์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 23 คน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้ ศึกษาข้อมูลทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยและนำมาจัดกิจกรรมฝึกทักษะการเล่าไปเขียนไปจำนวน 4 แผน โดยใช้แบบฝึกการเขียนพร้อมนิทานจำนวน 4 เรื่อง เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป ดำเนินการสร้างแบบประเมินทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก การหาคุณภาพที่ใช้ในการทดลอง และดำเนินการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไปกับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 2

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป สรุปผลการวิจัยคือ เด็กปฐมวัยอนุบาลชั้นปีที่ 2 มีทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหลังการจัดกิจกรรมการเล่าไปเขียนไปสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผลจากการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไปเพื่อพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองโสด ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไปเพื่อพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นผลมาจากมีกระบวนการพัฒนาและดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางในการวิจัย กำหนดขอบเขตการดำเนินงาน สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบฝึกลากเส้นประกอบนิทาน แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน และแบบประเมินพฤติกรรมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก นำไปจัดกิจกรรมเพื่อหาประสิทธิภาพและมีการวางแผนและเตรียมงาน เพื่อนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมเล่าไปเขียนไปเพื่อพัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป นิทานจำนวน 4 เรื่องได้แก่

- นิทานเรื่อง ร. เรือพายไป
- นิทานเรื่อง ป.ปลาผจญภัย
- นิทานเรื่อง ผ.ผึ้งทำรัง
- นิทานเรื่อง ก.เอ๋ย ก.ไก่

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

- 1 ในการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไป หากครูใช้น้ำเสียงที่น่าสนใจจะทำให้เด็กสนุกสนานและจดจำเรื่องราวได้ดี
- 2 ในการจัดกิจกรรมหากครูเขียนเป็นต้นแบบก่อน จะทำให้เด็กมีความมั่นใจในการลากเส้นมากขึ้น
- 3 การจัดสิ่งแวดล้อมภายในห้องเรียนให้มีมุมการเขียนและส่งเสริมการเขียนในมุมเขียนด้วยจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการเขียนของเด็ก ช่วยให้เด็กเกิดความคุ้นชินกับตัวอักษรมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

- 1 ในการจัดกิจกรรมครูควรคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กแต่ละบุคคลด้วย เพราะเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการแตกต่างกัน บางกิจกรรมเด็กบางคนอาจไม่เข้าใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นส่งผลทำให้เด็กตามไม่ทันเพื่อน
- 2 สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมควรมีขนาดใหญ่ มีเรื่องราวเนื้อหาที่เหมาะสม ทันสมัยและหลากหลาย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมเล่าไปเขียนไปกับการจัดกิจกรรมแนวอื่นที่ส่งเสริมทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และควรเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2529). สื่อและเครื่องเล่นสำหรับเด็กแรกเกิดถึง-6ปี. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาเด็ก
กรมการพัฒนาชุมชนกระทรวงมหาดไทย
- กรรณิการ์ พงศ์เลิศวุฒิ. (2547). ผลของการจัดกิจกรรมนิทานประกอบละครสร้างสรรค์ที่มีผล
ต่อพฤติกรรมการควมมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5ขวบ. กรุงเทพฯ: โชติสุข การพิมพ์.
_____. (2545). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรสโปรดักส์.
_____. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรสโปรดักส์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรส
โปรดักส์.
- เยาวพา เตชะคุปต์. (2540). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รัฐจวน ประโมจน์ย์. (2544). ผลการจัดกิจกรรมเสริมการเล่านิทานประกอบภาพที่มี
ต่อความสามารถด้านการเขียนของเด็กปฐมวัย. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค
พับลิเคชันส์.
- ราศี ทองสวัสดิ์. (2527). การจัดประสบการณ์เพื่อฝึกทักษะทางภาษาแก่เด็กปฐมวัยในเอกสาร
การสอนชุดวิชาการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์สหมิตร.
- วชิรา อยู่สุข. (2545). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อารีย์ คำสังฆะ. (2554). การส่งเสริมความเข้าใจภาษาของเด็กปฐมวัยโดยผู้ปกครองใช้ชุดกิจกรรม
“เล่นกับลูกปลูกภาษา”.วารสารศึกษาศาสตร์, 147

ภาคผนวก

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมการเล่าไปเขียนไป

กิจกรรมเล่าไปเขียนไป

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวจุฑารัตน์ บุญฤทธิ์
วัน เดือน ปีเกิด	28 มกราคม พ.ศ. 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	125/147 หมู่ที่ 17 ตำบลประสงค์ อําเภอ ท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84170
ตำแหน่ง	ผู้ดูแลเด็ก
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคลองรอก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสงค์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2548	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) สาขาออกแบบ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 255	คณะรัฐศาสตร์ สาขาการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต